

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter IV

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. XVIII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153725215568/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

vi sporet i *Popo* og *Fangefogden*; *Skofte* er en Studie efter shakespeareiske *Narre* og *Mordere*.

Samtiden — den fornuftige *Rahbek*, den kyndige *Dahlmann* m. fl. — var tilbøjelig til at sætte »*Palnatoke*« over »*Hakon Jarl*«. Eftertiden har til *Gengæld*, sikkert med *Urette*, vurderet Stykket meget for lavt. At *Tragedien* er dybt rodfæstet i Digterens egen Tid og præget af dens etiske Idealer, vil ikke kunne være nogen afgørende *Anstødssten*; det samme gælder *Værker* som »*Nathan*« og »*Tasso*«. *Svagheden* ligger, som allerede anført, i *Skildringen* af *Hovedpersonen*, og »*Palnatoke*« plettes dernæst slønt af et enkelt fælt *Misgreb*, *Harald i Ligklæderne*, hvorom *J. L. Heiberg* har sagt de sande Ord: »Noget mere parodisk og slettere motiveret findes ikke i noget af *Oehlenschlägers Stykker*«. Men med alle dets *Fejl* og *Mangler* er der over dette *Drama* en *Ungdomsfriskhed*, en *fyndig Kraft* og en *Rigdom* af ægte *dramatiske Situationer*, der stiller det i *Række* med Digterens bedste *Skuespil*. Ved sin klare *Handling* og sin lidt *firkantede Menneskeskildring*, som med al *ønskelig Tydelighed* sætter *Skel* mellem gode og onde, maatte det frem for de øvrige *Tragedier* have *Betingelser* for at kunne virke i en *folkelig Opførelse* paa et *folkeligt Publikum*.

I et *Brev* til *Christiane* af den 3. *December 1807* fortæller *Oehlenschläger*: »Jeg agter at skrive endnu en *Tragoedie*, mens jeg er her, og har allerede gjort *Planen*; det er en *Kierligheds-Tragoedie*«. Det er første Gang, Digteren omtaler sit næste store *Værk*: »*Axel og Valborg*«. Kun to *Maanedes senere* hedder det i et *Brev* til *H. C. Ørsted* (3. *Februar 1808*):

XVIII